

Mál nr. 75/2006

M
og
Vátryggingafélagið X v/ bifreiðarinnar B
og
Vátryggingafélagið X v/ bifreiðarinnar A

Árekstur á Bogatanga í Mosfellsbæ skammt austan Langatanga þann 5.11.2005.

Gögn.

1. Málskot, móttakið 25.4.2006, ásamt fylgigögnum.
2. Bréf X, dags. 8.5.2006.

Málsatvik.

Bifreiðinni A var ekið austur Bogatanga og bifreiðinni B í gagnstæða átt. Er bifreiðirnar mættust varð árekstur með þeim. Gatan er um 7,3 m á breidd. Eftir áreksturinn staðnæmdist A skáhallt á syðri helmingi götunnar þannig að vinstra afturhorn hennar var á nyrðri götuhelmingi. B valt á vinstri hlið og staðnæmdist þannig að sunnanverðu við götuna. Brak og olía úr bifreiðunum er sýnt á vettvangsupppdrætti fyrir framan A á um 3 m löngu svæði við syðri götubrún sem hefst um 47 m frá gatnamótum Langatanga og Bogatanga. Myrkur var, rigning og blautt færi, þegar áreksturinn varð.

Ökumaður A kvaðst hafa ekið eftir Bogatanga á beinum kafla og verið að koma að þar sem sveigja er á götunni. Hann kvaðst ekki vera viss hversu hratt hann ók, en áætlaði að hraðinn hafi verið 50-70 km á klst. Hafi B þá komið á móti honum og verið sveigt yfir á öfugan vegarhelming í veg fyrir hann. Ökumaðurinn kvaðst vera þess fullviss að hann hafi ekið á réttum vegarhelmingi.

Ökumaður B kvaðst hafa ekið á u.þ.b. 50 km hraða á klst. og verið nýkominn út úr vinstri beygju, þegar A hafi ekið á móti honum á hans akrein þannig að hann hafi ekki haft tækifæri til að forða bifreiðinni út af veginum eða yfir á vinstri akrein. Hafi áreksturinn orðið á hans akrein.

Tveir farþegar voru í A. Annar þeirra kvaðst hafa fengið lost við áreksturinn og muni ekki eftir málsatvikum. Hinn farþeginn kvaðst hafa setið í aftursæti A og verið að baxa eitthvað. Hann hafi svo litið upp og þá séð ljós frá B beint fyrir framan A og í því hafi árekstur orðið. Hann muni að A hafi verið ekið hratt, en minnst þess ekki að henni hafi verið ekið á öfugum vegarhelmingi.

Einn farþegi var í B. Hann kvað ökumann B hafa ekið á um 50-55 km hraða á klst. vestur Bogatanga. Skyndilega hafi A komið á móti þeim á röngum vegarhelmingi á miklum hraða eða yfir 60 km hraða á klst. Ökumanni B hafi brugðið mjög mikið og beygt frá til vinstri til að reyna að koma í veg fyrir árekstur. Í sama mund hefði ökumaður A beygt yfir á réttan vegarhelming frá honum séð og árekstur orðið.

Þann 20.12.2005 var tekin lögregluskýrsla af vitninu V. Hann kvaðst hafa gengið frá Bugðutanga og verið kominn að Bogatanga og ætlað yfir þá götu við gatnamót Langatanga. Hann hafi fyrst litið til vinstri og séð B koma á eðlilegum umferðarhraða og á réttum vegarhelmingi. Er hann hafi ætlað að ganga af stað yfir götuna hafi hann heyrt mikinn hávaða sér á hægri hönd. Hafi hann þá séð til ferða A á mikilli ferð austur Bogatanga, þar sem hún hafi sikkasakkað eftir göngustíg

meðfram Bogatanga að norðanverðu. Kvaðst vitnið hafa hörfað aftur á bak til að forðast A. Hafi A verið ekið rétt fyrir framan stöðvunarskyldumerki við gatnamótin að norðvestanverðu og þar yfir gatnamótin. Austan gatnamótanna hafi ökumaðurinn ekið inn á gangstétt og vinstra megin eða bak við ljósastaur við gatnamótin að noraustanverðu. Síðan hafi A verið beygt inn á Bogatanga og beint í veg fyrir B. Kvað vitnið A hafa rásað til og hafi aksturslag ökumannsins verið líkt því að hann hafi ekki ráðið við hraða bifreiðarinnar.

Opinbert mál var höfðað á hendur ökumanni A fyrir að hafa ekið A eftir gangstétt og gangstíg norðan við Bogatanga og út á götuna í veg fyrir B. Auk ökumanns A gáfu skýrslur fyrir dómi ökumaður B og þeir sem voru farþegar í bifreiðunum. Í dóminum segir að vitnið V hafi ekki viljað koma fyrir dóm í málinu og ekki hafi náðst til hans öðruvísi en í farsíma. Þá hafi ekki verið unnt að birta fyrir honum vitnakvaðningar sem gefnar hafi verið út á hendur honum. Hann staðfesti því ekki fyrir dómi framburð sinn hjá lögreglu. Ökumaður A var sýknaður í málinu. Byggðist sú niðurstaða einkum á því að ákæruatriði í málinu voru reist á framburði vitnisins V, en með með vísan til ákvæða laga um meðferð opinberra mála þóttu skilyrði ekki vera fyrir hendi til að byggja á skýrslu þeirri sem hann gaf hjá lögreglu.

Álit.

Verksummerki á vettvangi gefa ekki með skýrum hætti til kynna hvar bifreiðunum hafði verið ekið um það leyti er þær mættust. Ökumenn telja að þeir hafi ekið á réttum vegarhelmingi þegar áreksturinn varð. Tveir farþegar, sem voru í A, gátu ekki borið um tildrög árekstursins eða staðsetningu bifreiðanna á götunni áður en árekstur varð. Farþegi í B hefur borið að B hafi verið ekið á réttum vegarhelmingi þegar A hafi komið á móti þeim á röngum vegarhelmingi í aðdraganda þess að áreksturinn varð. Þá hefur eitt vitni, V, borið fyrir lögreglu að ökumaður A hafi ekið á miklum hraða eftir gangstíg norðan götunnar og síðan út á götuna í veg fyrir B sem hafi komið úr austri á réttum vegarhelmingi og á eðlilegum umfeðarhraða. Þótt vitnið hafi ekki staðfest framburð sinn fyrir dómi í refsímáli á hendur ökumanni A, er ekki unnt að líta fram hjá framburði þessum við mat á skiptingu sakar vegna árekstursins. Með vísan til framburðar farþega í B og framburðar vitnisins V þykir mega slá því föstu að ökumaður A hafi ekið austur Bogatanga á röngum vegarhelmingi um það leyti er bifreiðirnar mættust og með því valdið árekstrinum. Jafnframt þykir mega slá því föstu að ökumaður B hafi á sama tíma ekið á réttum vegarhelmingi. Ekki hefur verið sýnt fram á að B hafi verið ekið of hratt eða óvarlega á annan hátt þannig að sök verði lögð á ökumann hennar.

Niðurstaða.

Leggja ber alla sök á ökumann A.

Reykjavík, 23. maí 2006.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.